

Práce „Pojetí smyslu života v díle I. Yaloma jako cesta k překonání (post)moderního nihilismu“ splňuje požadavky, kladené na diplomovou práci, jak po stránce formální, tak i obsahové. Má celkem 89 stran a je podložena poměrně rozsáhlým studiem pramenů (44 titulů), uvádí přitom jen ty, které jsou v ní skutečně použity.

Práce se věnuje teoreticky obtížně zachytitelné otázce smyslu života a vyrovnává se i s odlišností filosofického a psychologického diskursu, proto začíná dosti rozsáhlou sondou samotného pojmu smyslu života a možností jeho uchopení. Druhá kapitola reflektuje postmoderní situaci, nihilismus a filosofické snahy existencialismu, na něž později naváže existenciální psychologie (o níž je řeč v poslední kapitole). Třetí kapitola, „Smysl života z hlediska psychologie, Franklova logoterapie a pár slov o daseinsanalýze“ se zabývá hlavně Franklovým přístupem k otázce smyslu života, protože na jeho dílo Yalom do značné míry navazuje. Yalomovi samotnému a rozboru jeho děl, beletristických i odborných, které se vztahují k otázce smyslu života, jsou věnovány poslední dvě kapitoly, tedy čtvrtá a pátá.

Autor po dosti náročném hledání dospívá k určitému pozitivnímu závěru, shrnutí, který vyplývá z analýzy Yalomových prací: „velký důraz je kladen hlavně na autentický vztah k jiným lidem. Nemusí jít nutně o vztah milostný, důležitá je spíše autenticita a vnitřní upřímnost. Jde o přátelství, které je svobodné, které dává a nic za to neočekává.“ (s. 82). Vedle různých sociálních vazeb je sebepřesažení nalézáno v souladu s některými filozofy existencialismu v příklonu k angažovanému životu a vytváření smysluplných životních projektů; samotný smysl života přitom zůstává pro každého otevřenou možností, ke které má možnost (nebo nutnost?) hledat vlastní cestu. V práci tedy není smysl života zpředměťován do nějaké určité fixní kategorie; je něčím, co závisí na samotném jedinci, který si otázku klade.